

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

هشتم مهرماه هشتاد و پنج

یکبار دیگر کارگران کتک خوردند، یکبار دیگر کارگران دستگیر و زندانی شدند، یکبار دیگر فریاد عدالت خواهی کارگران شنیده نشد و یکبار دیگر عدالت طلبی و حق خواهی سرکوب شد.

آری، این بار نوبت کارگران فرش البرز بابلسر بود که علاوه بر تحمل گرسنگی و درماندگی فریاد داد خواهی شان در گلو شکسته و زخمی و کتک خورده به بند و زندان گرفتار شوند.

به گواهی اخبارمنتشره در رسانه های داخلی، فریاد عدالت خواهی کارگران شهر بابک با گلوله و کشتن پاسخ داده می شود، کارگران کارخانه نازنخ قزوین باز هم باید گرسنگی را تجربه کنند، کارگران کاشان نیز باید بارسنگین سختی ها را بدوش کشند، کارگران رشت و سنندج و خراسان هم فریاد حق طلبی شان گوش شنوایی پیدا نمی کند.

کارگران شرکت واحد نیز بدلیل اعتراض علیه شرایط سخت و نامطلوب و تشکیل سندیکایی برای دفاع از منافع خویش دسته دسته به بند ۲۰۹ زندان اوین روانه می شوند و سر و کارشان به دادگاه انقلاب می افتد و پنجاه و پنج تن از آنان بی حقوق و دستمزد مدت ۹ ماه است درگراب سختی ها گرفتار و مجازات می شوند.

بلی تا زمانیکه حق مسلم کارگران درتشکیل سازمانهای سندیکایی پایمال می گردد وضعیت عمومی کارگران و وضعیت عمومی اجتماعی سخت تر و ناهنجارتر می شود.

حوادث رنج آورو ناعادلانه جامعه کارگری و بی عدالتی اجتماعی را فقط با ایجاد سازمانهای سندیکایی سراسری و فراگیر دموکراتیک می توان جلوگیری نموده و کاهش داد.

سندیکای کارگران شرکت واحد که خود در آتش بی عدالتی می سوزد و پایداری می کند، ضمن همبستگی و همدردی با کارگران و خانواده های رنج دیده کارخانه فرش البرز بابلسر اعتراض شدید خود را به اینگونه رفتارهای خشونت بار علیه کارگران اعلام می دارد و از کلیه مسئولان می خواهد به مشکلات این کارگران پایان دهند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه بار دیگر از عموم کارگران ایران می خواهد برای دفاع از منافع و حقوق حقه خویش سندیکای کارگری خود را تشکیل دهند.

با امید به گسترش صلح و عدالت در همه جهان

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۱۳۸۵/۷/۷